ANTIMATERIE

Nu aveți de ales!

TRU - December 14, 2024

Democrații anti-democrați ai anului 2024 au făcut exact ce au făcut comuniștii în 1947. Desigur, pastișa lor a fost lucrată cu instrumente aduse la zi. Sub comunism, ca sub comunism: glonțul și pușcăria. În democrația anti-democrată, altfel dar la fel: cenzura, claritatea morală și justiția stautului de drept penal. Rezultatul e același: preluarea ostilă a statului și suspendarea unui regim imperfect dar liber. De unde se poate înțelege că, întorcîndu-ne la un 1947 camuflat/modernizat, nu am întinerit cu 77 de ani ci am îmbătrînit degeaba. Deciziile care au provocat epurarea alegătorilor și anularea alegerilor prezidențiale și neconvenabile din decembrie 2024 au dus la reabilitarea funcțională și nerostită a comunismului.

Contra-argumentul există. El spune, seducător și aproape nerefuzabil, că nu puteam lăsa țara pe mîna unor smintiți. Într-adevăr, Călin Gorgescu nu e un om fin și de bine. E, mai degrabă, un semi-doct dedat penumbrei superstiționare. Concluzia aparentă ar fi eliminarea lui Georgescu a fost un act tămăduitor și un serviciu adus, in extremis, democrației. Asta ar demonstra că asemănarea între captura comunistă din 1947 și captura liberal-progresistă din 2024 e înșelătorare. Diferența esențială și alibiul imbatabil? Forțele care au ”corectat” alegerile în 2024 nu sînt agentul criminal al opresiunii ci reprezentantul Binelui.

În teorie și pe cartea de vizită așa scrie. În realitate, Binele care își distruge esența e totuna cu Răul.

Și în cazul de față, moralismul e un judecător prost - așa cum s-a dovedit ori de cîte ori a fost întronat arbitru al dramei istorice și politice umane.

Din păcate dar mereu verificabil, istoria nu se face și nu se joacă în alb și negru. Istoria se face și se joacă în alb care poate deveni negru și în negru care poate deveni alb, la comandă sau după nevoi. Istoria, așa cum au înțeles-o fără succes de public realiștii, e o succesiune tragică de dominații în care rolurile mici sînt scrise, anulate sau rescrise de regizorii mari.

Tucidide, circa 400 î.Hr, relatînd ”lămuririle” aduse de atenienii democrați, cerînd supunerea insulei Melos care își declarase neutralitatea: ” În mersul lumii, dreptatea se discută doar între cei la fel de puternici. În rest, cei puternici fac ce le stă în putință iar cei slabi suferă ce trebuie să sufere. ” Melienii au respins teoria atenienilor și au fost masacrați.

Istoria României nu poate fi o excepție. Aberațiile lui decembrie 2024, o confirmă apăsat de două ori.

O dată prin supunerea automată și desăvîrșită a a statului, culcat la pămînt de suflul ”lămuririlor” venite din afară. Nici un judecător al Curții Constituționale, nici un membru al Guvernului și, desigur, nici presupusul Președinte al României nu au schițat cea mai mică urmă de dubiu și cel mai mărunt gest de autonomie. Nimeni nu a deschis gura, nu a demisionat și nu a făcut opinie separată. Toată lumea s-a executat prompt și a clacat în bloc, în fața puterii superioare a celor mari. Dizidența e mai riscantă decît sub comunism.

În al doilea rînd, regula de fier a istoriei și-a produs efectul pervers, drapîndu-se în alibi moral, la nivelul cetățenilor educați, titrați și, din diverse motive, incapabili să accepte fața dură a realității. O masă, nu atît numeroasă cît influentă, a îmbrățișat falsificarea etică a istoriei, iluzia după care raporturile între puteri și non-puteri sînt reglate de un înalt vocabular etic. Demagogia pro-anti-democratică, fantasma progresului și dependența de propria stimă de sine au pus pe picioare scena pe care se joacă o comedie paralelă cu realitatea.

Dacă e ceva de înțeles și de regulă inacceptabil pentru feeria morală care ferește de contactul cu lumea reală, atunci e de spus că democrația nu e totuna cu liberalismul. Și, mai departe,

că democrația e posibilă doar uneori și numai în condiții excepționale de izolare sau în state mici. Ideea după care poporul se conduce singur e cel mult un ornament euforic. Cineva trebuie să conducă și societățile sînt guvernate de o elită politică și administrativă. Calitatea acestor grupuri e o altă discuție. Cel mai adesea, ele trec în oligarhie. După 1989, acest marș spre puterea totală a fost însoțit de emisia de proverbe și teorii lirice despre puritatea democrației liberale.

Astăzi, așa numnita clasă conducătoare e, în România și în Europa de Vest, o producție umană lamentabilă. Impostura echipei psdpnludmrusr e izbitoare. Dacă asta poate consola, căderea liderilor franco-germani nu e cu nimic mai grațioasă. Singura forță stabilă și activă rămîne, peste tot, aparatul. Sistemul birocratic ramificat care rămîne pe loc și se amplifică preluînd treptat și ultimele pîrghii de decizie mediată prin alegeri.

Spre deosebire de legendele liberale despre democrație, în povestea istorico-politică a umanității nu e nicăieri vorba de note de conduită morală și nici loc pentru galerii entuziaste (altfel decît în rol de carne de tun doctrinară). Soluția? O propunere dintotdeauna respinsă de istoria politică: eliminarea ideologiilor. Evident, anihilarea ideologiilor e, la rîndul ei, o ideologie utopică. Totuși, prudența față de ideologii și, mai ales, față de ideologiile care își proclamă caracterul obectiv-necesar e vitală. Altfel, derapajul e inevitabil. Iată-l pe cugetătorul Petre Țuțea deraind, încă din 1990, cu una din cele mai mîndre gogomănii ce au ieșit vreodată din mintea unui român: ”Democrația înseamnă mai puțin decât liberalismul care are, într-un anumit fel, un aspect aristocratic.”

În aceste condiții, democrația sau, mai bine zis, imaginea pe care i-o imprimă dorințele noastre morale e o demisie, o scurtătură lașă, un sofism menit să pregătească treapta pe care urcă ideologia (astăzi, liberalismul). Efectul imediat e răsturnarea completă a realității, a faptelor și figurilor care fac politica. E situația în care se află, acum, mintea românească oficială.

În această imagine răsturnată, un număr inadmisibil de alegători și-au dovedit lipsa de educație, prostia și ingratitudinea, după nu mai puțin de 35 de ani de binefaceri democratice. În această imagine, mulțimea e Răul iar ”corectorii” de alegeri sînt Binele neînțeles.

E, de fapt, pe dos. Regizorii și autorii mascaradei din decembrie 2024 sînt niște escroci anti-democratici.

Realitatea e că românii au îmbrățișat și au dat crezare, încă din 1989, valorilor enunțate și promise ale democrației. Da, vă credem!

După 35 de ani de abuzuri și minciuni tot mai solemne și mai groase, aceiași români au spus: Ați sărit peste cal! Vă retragem încrederea!

Răspunsul forței Binelui a venit răspicat: Sorry! Nu aveți de ales!

Literalmente.

Partajează postarea:

Toate comentariile sunt moderate.

Nickname

Email (optional)

Reply...